

گزارش تمرین چهارم

محبوبه شاکری

سوال اول)

:Move semantics

این متد در جاهایی که یک مقدار rvalue کپی میشود و از بین میرود به جای کپی شدن ، پوینتر های ان را عوض میکنیم تا از کپی شدن و کم شدن سرغت جلوگیری کنیم .
میتوانیم move constructor را برای کلاس بنویسیم تا کامپایلر در موارد مورد نیاز از این متد استفاده کند.

:polymorphism

به معنی چندریختی است و در کلاس هایی که چند کلاس دیگر با انواع مختلف از ان ارث میبرند کاربرد دارد .
در این حالت تابعی که برای انواع مختلف تفاوت دارد به صورت virtual نوشته شده و در کلاس های مشتق شده تعریف میشود و در هنگام اجرای برنامه با توجه به نوع تابع مناسب اجر میشود.

: pure abstract

کلاس های Abstract کلاس هایی هستند که پیاده سازیشون به عهده برنامه نویس گذاشته شده ، یعنی برای متدهای اونها کدی نوشته نشده و برنامه نویس باید یک کلاس از اونها مشتق کنه و متدهای Abstract کلاس پدر رو درش پیاده کنه ، کلاس های Abstract یک جورهایی همون Interface هستند.

: override

اگر در یک کلاس، تابعی همنام تابعی در کلاسی که از ان ارث میبریم بنویسیم، override شده است. شرط overriding به این صورت است که: توابع هم نام باشند، ورودی و خروجی هردو یکسان باشد و این دوتابع باید در دو کلاسی متفاوت باشد که یکی از دیگری ارث میرد

: Inline

:استفاده از این حالت برای توابع، باعث کاهش سرعت کامپایل می شود. با این کار کامپایلر کپی ای از تابع مورد نظر را در برنامه قرار داده و همانند دستورات دیگر، تابع را اجرا می کند. این حالت بیشتر در توابعی کاربرد دارد که دستورات آن کوتاه است و به صورت متعدد در چند جای برنامه فراخوانی شده است .

:explicit

به تبدیل هایی که به صورت آشکار توسط برنامه نویس با نوشتن نوع مورد نظر داخل برنامه مانند (cast_static) انجام می شود، تبدیل explicit میگویند.

اما تبدیل های implicit تبدیل هایی است که بصورت خودکار و مخفی انجام می شود .این موضوع هنگامی که کلاسی تعریف می کنیم جدی تر می شود. گاهی اوقات ممکن است ورودی کلاس نوعی متغیر است و ما ورودی را از جنس دیگری می دهیم. در این حالت ممکن است بصورت implicit و مخفی تبدیل انجام شود که در مواردی ما را دچار مشکل می کند .برای جلوگیری از این اتفاق کافی است توابع را به صورت explicit تعریف کنیم

سوال دوم)

در این سوال تفاوت capacity و size مشخص میشود ، در وکتور مقدار جای بیشتری در نظر گرفته میشود و هنگامی که size به ان میرسد capacity دوبار میشود . برای نشان دادن ان از تابع print که به صورت template تعریف شده تا وکتور با جنس های مختلف را بگیرد تعریف کرده و در یک حلقه از 1000 یک استرینگ تولید کرده و در پوینتر یونیک ان را در vector ، push می کنیم .

با دستور رزرو میتوانیم در ابتدا capacity وکتور خود را مشخص کنیم . در اینجا capacity در طول حلقه ثابت مانده و size ان عوض میشود .

در برنامه هایی که وکتور با size زیاد و مشخص داریم با reserve میتوانیم از کپی بهیوده جلوگیری کرده و سرعت را بهبود ببخشیم.

سوال سوم)

کلاس های TwoDimensionalShape و ThreeDimensinalShape از کلاس Shape و کلاس های circle و square از کلاس دوبعدی و کلاس های sphere و cube از کلاس سه بعدی ارث بری می کنند .

کلاس Shape: از آنجایی که اکثر تابع ها در کلاس های پایینتر تعریف شده اند، در این کلاس تابع های محدودی تعریف کرده ایم. یکی تابع print است که از نوع virtual و const تعریف کرده ایم، زیرا در توابع پایینتر نیاز داریم و همچنین در main از آن استفاده شده. و چون قرار نیست چیزی را تغییر دهد به صورت const تعریف شده است. متغیر double عدد پی را نیز تعریف کردیم که در محاسبات کلاس های پایینتر مورد استفاده قرار گرفت. در انتها اپراتور برای چاپ و cout را تعریف کردیم که از جنس ostream است و چون در خارج کلاس نیز استفاده می شود، آن را خارج از کلاس تعریف کردیم

کلاس های TwoDimensionalShape و ThreeDimensionalShape: در این کلاس ها تابع print مانند کلاس Shape تعریف شده. در کلاس سه بعدی ها توابع area و volume و همچنین متغیر های x، y و z را (همه از جنس double) تعریف شده است. در دو تابع area و volume چون کلاس های پایینتر هر کدام فرمول جداگانه دارند، مقداردهی اولیه را برابر صفر قرار دادیم. کلاس دوبعدی ها را هم مشابه کلاس سه بعدی نوشتیم، با این تفاوت که متغیر z و تابع volume موجود نیست.

کلاس های Circle، Square، Cube، Sphere: در این کلاس ها ابتدا Constructor ها را نوشتیم که دایره و مربع (3 متغیر) شعاع یا ضلع، و مختصات مرکز (و کره و مکعب 4 متغیر را ورودی می گیرند. برای متغیر های مختصات، مقداردهی اولیه کردیم که اگر کاربر مختصاتی وارد نکرد، مختصات مرکز شکل، مبدا مختصات فرض شود. همچنین برای همه ی کلاس ها Constructor Copy هم نوشته شده است. در ادامه برای هر کلاس، طبق فرمول خاص خود، توابع area و برای شکل های سه بعدی volume و همچنین تابع print نوشته شد. (همه virtual و const) در انتهای هر کلاس هم اپراتور جمع نوشته شد، که ورودی اش از جنس کلاس point است. در این اپراتور مرکز مختصات ها با نقاط x و y و z نقطه جمع می شود. هر کدام از کلاس ها نیز دارای متغیر private از جنس double است که یا شعاع و یا ضلع را ذخیره می کند.

کلاس point:

در این کلاس متغیر های x, y, z به صورت private تعریف شده و سه تابع getx, gety, getz برای دسترسی به آن ها تعریف شده است.

سوال چهارم)

برای تابع print حتما لازم است. زیرا در صورت سوال و قسمت main، کلاس Shape باید پرینت شود و از آنجایی که هر کلاس، به صورت متفاوت باید چاپ شود، میخواهیم که این تابع به صورت جداگانه اجرا شود. اما برای قسمت area و volume بستگی دارد به اینکه در main از آن چطور استفاده شود. اگر هر تابع را داخل

خود کلاس های اشکال تعریف کنیم نیازی نیست. اما اگر این توابع را داخل کلاس بالتر (سه بعدی و دوبعدی) تعریف و از آنها به طور مستقیم استفاده کنیم، نیاز هست که به صورت **virtual** تعریف شود. در کد نوشته شده با اینکه نیازی نبود اما این توابع **virtual** تعریف شده اند. زیرا کلاس های دوبعدی و سه بعدی به طور مستقیم صدا زده نشدند

به طور کلی در کلاس های ارث بری شده از **virtual** استفاده می کنیم. آن هم زمانی که توابعی در هر دو یا چند کلاس تعریف کرده ایم که هم اسم هستند و در قسمت های متفاوت می خواهیم از آنها استفاده کنیم. به عنوان مثال در این سوال تابع **print** برای همه ی کلاس های پایینتر تعریف شده است و می خواهیم که هر کدام اجرا شوند، اما ابتدا این تابع را برای کلاس بالتر (**Shape**) استفاده کردیم.

سوال 5)

در این سوال می خواهیم کلاس **stack** را طوری پیاده سازی کنیم که توانایی ذخیره کلاس های مختلف را داشته باشد.

کلاس **c_text** :

تنها یک متغیر **private** از نوع **string** و **constructor** و تابع **text_get** را دارد که متغیر کلاس را برمیگرداند

کلاس **stack** :

این کلاس مشابه کلاس **stack** که توسط استاد نوشته شده است ، نوشته است با این تفاوت که به صورت **template** نوشته شده و چون **template** ای نوشته شده دارای فایل **hpp** است.

نحوه اجرای کد :

ابتدا یک **text** داخل کلاس **CText** داریم که سپس با استفاده از تابع **push** با **char** ها جمع میکنیم و داخل **stack push** می شود. سپس با استفاده از تابع **pop** آنها را خارج کرده و چاپ می کنیم. چون این کلاس صف از انتها پر شده و از انتها نیز تخلیه می شود، آخرین المان وارد شده، ابتدا نمایش داده می شود. در انتها نیز چون صف خایل شده است با پیغام "صف خایل است" مواجه می شویم

سوال 6)

الف) دستور `remove` مقادیر برابر با مقدار دلخواه ما را جا به جا میکند و `iterator` مربوط به انتهای مورد نظر ما را میدهد اما `size` را تغییر نمیدهد بنابراین با دستور `erase` از آن `iterator` تا انتها را پاک میکنیم تا به وکتور مد نظر برسیم .

ب) با دستور `for_each` مقدار هر خانه را دوبار میزنیم .

ج) در ابتدا میانگین را با کمک از `accumulate` دستور بدست آورده و یک شی از کلاس `average` ساخته و بر اساس آن وکتور را `sort` میکنیم.

ه) ابتدا وکتور را از مقدار کوچک به بزرگ `sort` می کنیم و با استفاده از `unique` و `erase` مقادیر تکراری را پاک می کنیم .

ر) ابتدا با دستور `insert` ، ابتدا و انتهای وکتور را وارد کرده و `set` با مقادیر وکتور پر میشوند . سپس `iterator` خانه ای که در آن 3 است را ذخیره کرده و با دستور `erase` ادامه را پاک میکنیم.

سوال 7) در کامنت ها توضیح داده شده است.

تمرینات در `github` به ادرس زیر قرار داده شده اند.

<https://github.com/MahboobeSh/AP-HW4.git>